

tlačený formát najobľúbenejšieho
realitného internetového portálu

realitysk

2,00 €

časopis o ľuďoch a realitách

číslo:
2015.10

ročník:
04 (XXI)

SKLO

V INTERIÉRI

Mgr. art. Achilleas Sdoukas

**HYPOTÉKY SA TERAZ
OPLATIA**

**DOM S DÔRAZOM
NA PRAKTICKOSŤ**

**ZELENÁ STRECHA - NOVÝ
URBANISTICKÝ PRVOK**

Index realitného zdravia

September/Október 2015

2,39

8 588005 533003 >

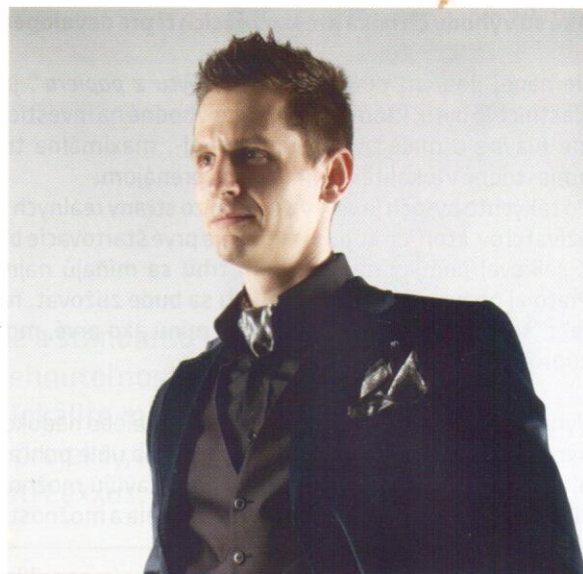

**KVALITA
V REALITÁCH**

Sklo v interiéri

„Sklo má nečakanú schopnosť vyčariť emócie a je akýmsi najprirodzenejším príbuzným svetla,“ uvádza vo svojom katalógu **Mgr. art. Achilleas Sdoukas**.

Jeho ateliér na bratislavskom sídlisku Ostredky funguje aj ako predajná galéria sklenenej krásy a úžitkového umenia.

Sklo je nádherný materiál, no ostatné roky ukázali, že v dnešnom svete s priemyselnou veľkovýrobou s ním dokážu prežiť iba tí najlepší. Čo vás osobne priviedlo ku sklu, ide o rodinnú tradíciu?

Určite domáce umelecké a výtvarné zázemie zohralo svoju roľu, ale v mojom prípade to bol postupný vývoj počas štúdia (Škola úžitkového výtvarníctva a VŠVU - pozn. red.) cez drevo, dizajn a keramiku, až som nakoniec zakotvil u skla.

Samo sa to vyprofilovalo tak, že si dnes život bez skla neviem predstaviť. A čo mi dalo správny ťah na bránu a udržalo nad vodou? Hlavne úžitkové umenie a dizajn plus nejaké vedľajšie aktivity v oblasti voľného umenia.

Spomenuli ste umelecké predpoklady v rodine, boli viac grécke alebo slovenské?

Bolo to tak kombinovane.

Kde ste sa stretli prvýkrát so sklom, už v detstve alebo až počas štúdia?

Vôbec nie, začalo to až vysokou školou, kde som začal študovať odbor sklárske výtvarníctvo a popri škole mi samozrejme viaceré osobnosti dali do vienka niektoré idey a najmä zápal pre tento druh umenia. Ak sa podarí skombinovať silných mentorov, ktorí človeku dajú z každej stránky niečo, a navyše je sebestačný a tvorivý, vie si vytvoriť vlastné zázemie.

Sklo je náročné umenie, nie každý dizajnér si ho vie aj sám vyrobiť. Viete sa postaviť k sklárskej peci a „vyfúkať“ vlastnú predstavu?

Ak by som si to chcel spraviť ako hobby, tak by som to vedel urobiť, lebo ako študenti sme chodili do sklární. No techniku fúkania prakticky vôbec nepoužívam, iba ak je fúkané sklo vyslovene želanie klienta. Podľa toho to navrhmem a dám vyrobiť do sklární tým, čo s tým robia desiatky rokov, a presne vedia, ako to urobiť, lebo sú v tom machri. Ja využívam najmä technológiu „fusing“, čo je po slovensky líhané sklo a aj tavené sklo, a túto technológiu mám vo svojom ateliéri plne zastúpenú.

Priamo v Bratislave je skláraň, alebo za ňou musíte vycestovať?

Čo sa týka hutného, teda fúkaného skla, dá sa ísť do Lednických Rovní, do Kvetnej, čo je tu hneď za hranicami v Českej republike, ale keď treba skutočne top odborníkov na náročnejší produkt, tak určite Nový Bor. Ale väčšinu technológií, ktorú používam najčastejšie, si viem riešiť sám vo svojom ateliéri tu v Bratislave.

Môj laický pohľad je, že umelecké sklo v interiéri je krehké a drahé, a skôr si ho viem predstaviť v umeleckej galérii ako doma...

Ťažisko môjho biznisu je interiérový dizajn, a aj keď niektoré veci možno vyzerajú veľmi krehko, robím v podstate zo skla všetko, čo si človek dokáže a možno aj nedokáže predstaviť.

A zatiaľ nemám žiadnu zlú skúsenosť, že by sa niekto sťažoval.

Vidím tu nádherné umývadlá z farebného skla, rámy zrkadiel a obrazov, celé sklenené steny, ktoré si čisto z praktického hľadiska v bežnej domácnosti napríklad s deťmi neviem veľmi pred-

staviť...

Väčšina vecí, ktoré odo mňa klienti pýtajú a kupujú, sú veci do bežnej domácnosti. A opakujem: nemám s tým žiadne reklamácie alebo iné problémy. Ani ja to nerobím iba tak náhodou, ale viem, čo ponúkam, aby to vydržalo.

Medzi solitérmi som videl nádherný sklenený konferenčný stolík, tam už je asi váha skla dosť značná...

Rozdiely nie sú také markantné.

Dá sa sklom na Slovensku užiť, alebo ste odkázaný najmä na odbyť v zahraničí? Je náš domáci trh v niečom iný?

Neviem, či sa dá hovoriť o rozdieloch, ale v zásade všade sa dá nájsť odberateľ. Samozrejme, bežný človek zvyčajne nemá takéto diela vo svojom interiéri.

„Dnes si život bez skla neviem predstaviť.“

Skôr ide o to, že toto sú nadštandardné a na mieru vytvárané umelecké diela, ktoré potrebujú nájsť správneho klienta. Keď sa takí ľudia nájdu a dajú sa so mnou dokopy, potom je priestor na to, aby vznikali skutočne krásne diela.

Základňu mám na Slovensku, ale určite riešim aj záležitosti v zahraničí, momentálne najviac Prahu, ale mal som výstavy napríklad Atény, Moskva, Paríž, Rakúsko, Zürich, Lugano, Chorvátsko, Turecko... Voľnú tvorbu treba kombinovať s konkrétnymi objednávkami.

Narodili ste sa v Bratislave, považujete sa viac za mestského človeka, alebo vás to ťahá na vidiek?

Rozhodne chcem ísť do prírody, ale vtedy, keď na to mám čas, a toho je teraz veľmi málo. Čiže som stále v nejakom dianí a momentálne mi vyhovuje byť v meste.

Aký je váš ideál bývania a podarilo sa vám ho už naplniť?

To sa vyvíja. Podobne ako sa vyvíja moja tvorba, že prichádzajú nové myšlienky, nápady, inšpirácie, mám pocit, že aj pohľad na bývanie sa v mojej hlave často mení.

Vnímam to ako proces, ktorý ešte nie je ukončený. Momentálne riešim nový byt, do ktorého sa čoskoro budem sťahovať, ale už dnes viem, že tam určite neostanem večne.

Aké máte skúsenosti s realitným trhom pri kúpe alebo predaji nehnuteľností a využili ste niekedy služby realitného makléra alebo kancelárie?

Už sme využili takéto služby, no musím povedať, že nemám celkom dobré skúsenosti. Konkrétne teraz sa zaujímam o bytové projekty tu na okolí, konkrétne na Galvaniho, kde projekt už vyše roka mešká, no realitná kancelária sa tvári ako majstri sveta: ako sa vôbec môžeme sťažovať, že to, čo sme kúpili, stále ešte nie je dokončené.

Takže v živote by som už od nich nič nekúpil. Naproti tomu neďaleko sa stavia Nová Trnávka, ktorá napreduje skvelým tempom, čiže z toho vidno, že developeri sú dosť rozdielni, a nie každá realitná kancelária vie byť voči klientovi korektná.

Vo vašom byte prevažuje vlastná tvorba alebo tú si nechávate v prvom rade do svojej galérie?

Tak ako vidíte tu v mojom ateliéri všetko okolo vybavené mojimi vecami, takisto je to aj v mojom byte aj na chate.

Využívate služby interiérového dizajnéra či už doma alebo pri príprave výstavy?

Nepotrebujem na to ľudí. Ak treba, tak konzultujem s mamou (výtvarníčka Ingrid Zámečníková - pozn. red.) alebo s niekým, kto má do toho čo povedať, ale cielene takéto služby neriešim.

Cestujete po svete, kde by ste si vedeli predstaviť bývať a kde by ste sa asi necítili najlepšie na to, aby ste sa tam usadili?

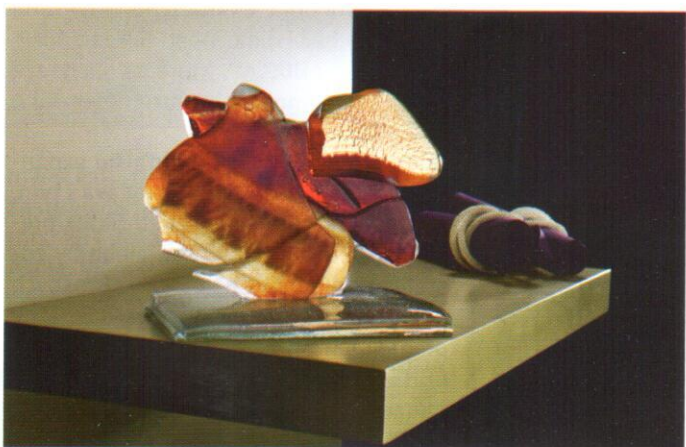
Väčšinou mám zo sveta len dobré spomienky, kde by som si vedel zvyknúť. Určite Grécko, ostrovy, po ceste aj Chorvátsko je pekné. Nedávno sme robili výstavu vo Švajčiarsku, a tam ma to veľmi oslovilo. No bol som napríklad aj v Dubaji, kde som bol dosť uchvátený, no iba z pohľadu pobudnúť tam, robiť pre nich, no dlhodobo by som tam asi nechcel ostať.

Ako sa pozeráte do budúcnosti na uplatnenie skla v interiéri napríklad z hľadiska vývoja záujmu klientov, alebo prejavujú sa nejaké konkrétne trendy?

Tak ako vidno napredovať architektúru z hľadiska betón a sklo, myslím si, že aj umelecké sklo bude mať čoraz širšie uplatnenie v modernej architektúre, no v akej podobe a v akom rozsahu je ťažké predpovedať.

Nie je to len o samotných interiéroch, lebo umelecké sklo má nepochybne priestor aj z hľadiska napríklad väčších záležitostí, napríklad teraz riešim jednu fontánu. Čiže ide o exteriérový objekt, a to potvrdzuje, že sklo je svojimi možnosťami využitia takmer neobmedzené, a záleží len na predstave investora, v tomto prípade ma oslovila firma, ktorá realizuje konkrétnu výstavbu.

Ide o finančne náročný projekt na to, aby sa sklenená fontána mohla zapáčiť aj inde?

Tento projekt je mimo Bratislavy, samozrejme je to aj o financiách, ale nemyslím si, že by to bol až taký problém.

Je v oblasti umeleckého úžitkového skla na Slovensku veľmi silná konkurencia?

To, čo robím, je veľmi ojedinelý biznis. Niečomu podobnému sa ve-nujú aj ďalší, ale každý si ide svojím smerom. Takže všeobecne tu určite konkurencia je, ale bezprostredne z nej obavy nemám. Podstatné je, že to funguje, a každý robí to, čo vie.

V minulosti platili pri každom architektonickom projekte určité percentá v rozpočte na umelecké diela, dnes sa znovu hovorí o podobnom pravidle. Čo si o tom myslíte, treba na to zákon, alebo by to malo ostať len na trhu?

Úprimne: toto vôbec neriešim, lebo si sám zháňam svojich klientov a cesty k novým zákazkám. Niekde som čítal, že znovu by mali platiť nejaké tuším dve percentá, ale či sa to nejako prejaví, ukáže až prax.

Spomenuli ste, že momentálne riešite budúce bývanie. Ktoré projekty vo vašom okolí považujete za vydarené a naopak, čo sa vám vo výstavbe konkrétne v hlavnom meste nepáči?

Z projektov, ktoré som teraz videl, sa mi veľmi páči projekt Forest Park, ako je riešený aj priestorovo. Lebo teraz sa veľa staví, niektoré projekty dnes vyzerajú pekne, no človek sa v nich cíti nejako stiesnene, a obávam sa, že o nejakých 50 rokov z nich bude iba ďalšia malá Petržalka. Hoci aj v Petržalke je postavený napríklad Skybox, kde som sa bol párkrát pozrieť, a to je projekt, ktorý má „grády“, kde sa nešetřilo, je to veľkoryso robené, či už samotné byty, ale aj z hľadiska priestorov a chodieb, takže z podobných projektov má človek dobrý dojem.

Nie ako napríklad z Kolosea vedľa Kuchajdy, kde z môjho pohľadu vyrástlo iba jedno veľké ľudské mravenisko. Bol som sa tam pozrieť, keď som hľadal byt, ale neoslovilo ma to. Skôr hľadám niečo väčšie nadštandardné, kde sa nepremeli veľký počet ľudí. Kedysi sa mi veľmi páčila Koliba, no teraz už aj tam to začína byť preplnená „masovka“.

Skôr hľadám lokalitu, kde sa už nič veľké nemôže stavať, ako je napríklad Horský Park alebo Slavín. Keď si človek predstaví, koľko je tu v Bratislave „iks“ kilometrov vinohradov a záhrad, kde si zrazu môže niekto zmyslieť postaviť tam novú štvrť...

Nad čím momentálne pracujete?

Teraz som dokončil ceny pre víťazov jazdeckých pretekov v Elements Resort Šamorín. Spomínal som Prahu, kde je ambícia ísť v centre do ďalšieho priestoru okrem toho, ktorý je tam už za-behnutý. Ide o showroom na Bubenskej v Holešovičiach, kde hlavný partner je Česká bridlica, čo sú veľmi zaujímavé kombinácie.

Tu v Bratislave a na Slovensku je už trh a klientela pomerne stabilizovaná, tak keď sa podarí dokončiť veci v Prahe, začínam hľadať cesty ako sa dostať do Viedne... Okrem toho ideme vydávať nový katalóg, s ktorým budú určite spojené nejaké prezentačné aktivity, najskôr krst katalógu a výstava budú asi určite v Bratislave.

Jiří Výborný
foto: Fenix Glass Design, archív A. Sdoukasa